

ærede Medlem Hr. Pinstrup endnu en Gang anerkende, at lige for lige-Princippet gjaldt rundt omkring, men han havde rigtig nok den Tilføjelse, at det navnlig gjaldt der, hvor Staterne var særlig selvhjulpne, og han mente, at Czekoslovakiet var en saadan selvhjulpne Stat, fordi dette Land jo kunde købe andre Steder end hos os. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om vi ikke kan købe f. Eks. de Produkter, vi faar fra Sverige, som jo lukker brutalt for vore Landbrugsprodukter, andre Steder — det er mig ikke bekendt, at det er forbudt noget Sted —, om vi f. Eks. ikke kan købe vor Træløst enten i Norge eller Finland eller faa vort Papir og Papiromasse fra andre Lande. Jeg forstaaer ikke denne Skelnen mellem den Politik, man anerkender som mandig og fornuftig fra Czekoslovakiets Side, og saa de meget resignerende Krav, man stiller til sin egen Politik. Jeg tror i det hele taget, at der vil komme den Dag meget snart, da den danske Landbostand kræver, at netop lige for lige-Princippet bliver gennemført overalt, og som jeg sagde før, skulde der være Mening i det hele, i denne Importregulerings Op-hævelse overfor Czekoslovakiet, saa skulde man have opnaaet Fordele for den Landbrugseksport, man vil gavne ved denne Sag. Det er altsaa ikke sket. Jeg tror, at den danske Bondestands økonomiske Frigørelse, som jo nu ligger nogle Aar tilbage, snart vil følges af en tilsvarende Frigørelse for de økonomiske Tvangstanker og fuldkommen ugyldige Doktriner, som endnu behersker Landbruget til Skade baade for Landbruget og for hele Landets samlede Interesser.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Jeg blev ikke færdig med at svare det ærede Medlem Hr. Stauning. Det ærede Medlem sagde, at Landbofor-eningerne kendte godt Vejen til at søge Statens Støtte. Det havde i høj Grad min Interesse at faa paavist, hvor vi har henvendt os til Staten paa en Maade, der kunde sammenlignes med det, der her er Tale om. Men saa hørte jeg, det ærede Medlem sagde, det var under Krigen, da henvendte Landbruget sig til Staten. Jeg synes, det er en mærkelig Sammenligning. Under Krigen var Landbruget jo bundet paa alle Leder og Kanter, det havde ikke nogen fri Bevægelse, i Modsætning til Industrien, der stod ganske frit, den kunde tage Verdensmarkedets Pris, og den Pris maatte ogsaa Landbruget

betale her paa Hjemmemarkedet, medens Landbruget straks blev prisreguleret, og i det hele taget dets Produktion blev undergivet, jeg kunde næsten sige: det offentliges Forsorg. Og hvorfor blev den det? Jo, fordi Landbrugets Produkter var det eneste, vi havde at give i Bytte for at faa de Raavarer hjem, som Industrien havde Brug for. Penge brød de Lande sig ikke om, nej, det, de havde Brug for, var Fødemidler, det var de Produkter, som det danske Landbrug kunde fremstille, det var det, de vilde have, og uden at det blev præsteret, kunde Industrien ikke faa de Raastoffer hjem, som den havde Brug for. Jeg synes derfor ikke, der er noget at bebrejde Landbruget. Det er en ganske mærkelig Betragtning. Man skulde anerkende, synes jeg, at Landbruget selv frivillig og straks ved Krigen's Begyndelse erklærede sig rede til at fortsætte med en tilsvarende Levering af vore Varer Vest og Syd paa som den; der havde været før Krigen, af Hensyn til vort Lands Neutralitet til Trods for at det, vi sendte Syd paa, kostede 3 Gange saa meget som det, vi sendte Vest paa. Det var meget smukkere, om man har andre Erhvervs, andre Kredses Side anerkendte dette overfor Landbruget i Stedet for at komme her og anføre, at Landbruget under Krigen havde henvendt sig til Staten om Støtte. Det var saa vist noget ganske andet, der blev budt Landbruget, end Støtte.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann kunde jeg have Lyst til at spørge, om han kender noget Tilfælde, hvor et Land har givet en fortsat Garanti for, at det vil tage mod visse Produkter i en vis Tid. Det syntes næsten, som om det ærede Medlem mente, at naar vi ikke kunde sælge Frø til Czekoslovakiet, skulde vi heller ikke sælge Smør og Kød til Czekoslovakiet. En saadan handelsmæssig Optræden forstaaer jeg ikke, og det er i hvert Fald ikke den, vi vil bruge fra Landbrugets Side. Er der nogen, der vil købe visse Produkter og ikke andre Produkter, saa er vi rede til at sælge dem de Produkter, de vil have. Det ærede Medlem talte om Byerhvervene og stillede vort Frihandelsstandpunkt op derimod. Det tror jeg, han har ganske Uret i. Det er kun den beskyttede Del af Industrien — der, naar det kommer til Stykket, kun er en ringe Del af Byerhvervene som Helhed —, der har Interesse i Beskyttelsen.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Stauning): Det ærede Medlem Hr. Pinstrup sagde, da han havde Ordet for en kort Bemærkning, at dette med Afleveringen,